

løste således dette problem. I 1959 fik man imidlertid de nugældende bestemmelser om handels-toldgodtgørelse, jfr. toldlovens § 178, og virksomheder uden for frihavnen har siden da haft mulighed for at få tilbagebetalt den told, som virksomhederne har betalt for varer, der i forbindelse med salg genudføres i uomdannet stand. Dersom der nu gennemføres en told- og afgiftskreditordning, vil vilkårene for den transithandel, der ikke går over frihavnen, kun afvige lidt fra vilkårene for transithandelen over frihavnen.

I tidens løb er det endvidere blevet almindeligt at benytte frihavnen til oplagring af varer, der er bestemt til indførsel i toldindlandet, hvorved der gives importørerne en vis udsættelse med betalingen af told og forbrugsafgifter af indførte varer. I dag er EFTA-varer toldfri, og dersom Danmark indtræder i Fællesmarkedet, bliver størstedelen af importen her til landet toldfri. Frihavnen vil da for den overvejende del af importen alene have den betydning, at den giver udsættelse med betaling af de afgifter, der skal betales ved varers indførsel.

Der kan gives tilladelse til at drive industrivirksomhed i frihavnen. Dette har tidligere været en fordel for virksomheder, som fremstiller produkter af indførte materialer og hjælpestoffer, idet virksomheder beliggende i frihavnen kunne anvende uberigtigede materialer og hjælpestoffer. I tidens løb er imidlertid råvarer og driftsmidler i stigende omfang blevet toldfri, og dette forhold har formindsket frihavns betydning som hjemsted for industrivirksomheder. Hertil kommer, at Danmarks tiltrædelse af EFTA-konventionen har gjort det nødvendigt at fastsætte visse særregler for toldbehandlingen af varer, der fremstilles i frihavnen, herunder en regel, hvorefter frihavnsvirksomheder kan få tilladelse til at betale told af varer, som i frihavnen anvendes til fremstilling af varer, der udføres til EFTA-lande. Disse regler påfører både toldvæsenet og de pågældende virksomheder et ikke ubetydeligt administrationsbesvær.

Frihavns betydning som kreditmulighed for told og forbrugsafgifter passer ind i det nuværende system for toldbehandling. Det karakteristiske for dette system er, at indførte varer ikke bliver stillet til disposition for importørerne, før told og visse forbrugsafgifter er betalt (eventuelt debiteret). Indtil dette er sket, må indførte varer derfor oplægges på statens transitoplag eller frilagre eller på private transitoplag eller frilagre eller i frihavnen. Den kreditmulighed, som frihavnen giver, har man således også adgang til de fleste andre steder i landet. Der er dog den forskel, at en importør har en noget friere adgang til sortering, ompakning og

anden behandling af de varer, der opbevares på et privat lager i frihavnen end til de varer, der opbevares på et toldparkhus.

Derimod må det erkendes, at frihavnen ikke rigtig passer til den foreslåede toldbehandlingsprocedure. Under denne afskaffes statens transitoplag og frilagre og tilsvarende private oplag. Alle indførte varer skal i stedet angives til fortoldning senest 7 dage efter indførselen, hvorefter tolden af de i et kvartal indførte varer betales på én gang senest 1 måned 20 dage efter kvartalets udløb. Der bliver under den ny toldbehandlingsprocedure ikke mulighed for at udskyde angivelsen til fortoldning ved at oplægge indførte varer.

Dersom frihavnen opretholdes som toldfrit sted, når den ny toldbehandlingsprocedure indføres, vil det bl. a. medføre:

- a. Virksomheder, der har eget lager i frihavnen, kan opnå ubegrænset kredit med tolden, så længe varerne henligger i frihavnen, og har endvidere mulighed for at udnytte toldkreditten i videst muligt omfang ved at henlægge fortoldninger til kvartalets begyndelse. I modsætning hertil får virksomheder, der ikke har lager i frihavnen, kun almindelig toldkredit fra indførselstidspunktet, og de har ikke — bortset fra indkøb fra lagerhavere i frihavnen — samme mulighed for at bestemme indførselstidspunktet og derved toldkreditten.
- b. Lagerhavere i frihavnen, der sælger varer til virksomheder uden for frihavnen, betaler i modsætning til tilsvarende grossister uden for frihavnen ikke told.
- c. Lagerhavere i frihavnen kan toldrisikofrit forsøge varer afsat på det danske marked og kan reeksportere varer, uden at dette sker i forbindelse med salg. I modsætning hertil har tilsvarende virksomheder uden for frihavnen (når der bortses fra 7 dages fristen) toldrisikoen og kan kun opnå handelstoldgodtgørelse for varer, der eksporteres i forbindelse med salg.
- d. Lagerhavere i frihavnen kan reeksportere varer, uden at varerne skal undergives fortoldnings- og godtgørelsesprocedurerne. Denne mulighed har tilsvarende virksomheder uden for frihavnen kun i 7 dage efter registreringen.
- e. Proviantlagre i frihavnen er for så vidt angår de ikke-højtbeskattede varer ikke undergivet særlig regnskabskontrol, og hæftelsen for lagermanko er lempeligere end andre provianteringsvirksomheders hæftelse.
- f. Toldvæsenet skal opretholde en permanent fysisk kontrol ved toldfri lagre og bevogtning af frihavnsområdet.